

Εγώ καλές μου κυρίες και καλοί μου κύριοι δεν θέλω φασαρίες στη ζωή μου.

Είμαι ευχαριστημένος με όσα έχω, μου αρκούν. Δεν είμαι πλεονέκτης. Η πλεονεξία είναι αμάρτημα θανάσιμο. Το λέει και ο πάτερ Ευλάμπιος. Εγώ, βολεύομαι και με τα λίγα. Μη σας πω ότι τις περισσότερες φορές βολεύομαι και με το τίποτα.

Μόνο καλά λόγια έχω για τους ανωτέρους μου. Τους σέβομαι και τους μιλάω με ευγένεια.

Μη νομίζετε ότι τους φοβάμαι. Απλά σέβομαι το θεσμό.

Όταν, για παράδειγμα, ο προϊστάμενός μου υψώσει τη φωνή του, εγώ σκύβω το κεφάλι. Κι ας έχει άδικο. Σέβομαι το θεσμό και σκέφτομαι πως για να έχει αυτή τη θέση σίγουρα την αξίζει. Είναι ανώτερός μου, καλύτερός μου και πρέπει να υπακούω.

Νιώθω πάντα την υποχρέωση αλλά και την ανάγκη να ευχαριστήσω δημόσια κάποιους σημαντικούς για τη ζωή μου ανθρώπους και θεσμούς.

Ευχαριστώ τον κύριο Ωτάση που με τόσο κόπο και ιδρώτα, δουλεύοντας νυχθημερόν σε όλη του τη ζωή, έβγαλε πέντε δεκάρες και αντί να τις ξοδέψει και να περάσει καλά όσο ζούσε, τις άφησε κληρονομιά στο ίδρυμά του.

Κι έτσι τώρα μπορεί το ίδρυμα να πάει σε φτωχές γειτονιές και να φτιάχνει Ωτάσεια σχολεία.

Μπορεί να μην τα χτίζει από την αρχή αλλά το ίδιο είναι. Άλλωστε η χώρα μας έχει τόσο πολλά δημόσια σχολεία. Ας πάρει και το ίδρυμα, που να το έχει ο Θεός καλά, καμιά εικοσαριά. Έτσι κι αλλιώς ούτε τα συντηρεί κανένας, ούτε τα προσέχει όπως πρέπει. Τουλάχιστον αυτά τα λίγα, τα είκοσι δεν έχει σημασία, θα γλιτώσουν. Θα γίνουν κοσμήματα για τις λαϊκές και φτωχές γειτονιές.

Θα μπορούν και οι μαθητές της περιοχής να πάνε και να τα θαυμάζουν. Να ονειρεύονται και να φαντάζονται πόσο ωραία θα ήταν να μπορούσαν να βρίσκονται στα σχολεία αυτά. Γιατί να ψαλιδίσουμε τη φαντασία των παιδιών;

Ευχαριστώ τον κύριο Υπουργό που είχε αυτή την υπέροχη ιδέα να παραχωρήσει δημόσια σχολεία στο ίδρυμα και να τα σώσει από τη μιζέρια. Εγώ ο ανόητος δεν θα μπορούσα ποτέ να σκεφτώ κάτι τέτοιο. Όπως έκαναν παλιά οι φτωχοί γονείς με πολλά παιδιά που έδιναν ένα ή δύο σε πλούσιες οικογένειες. Μπορεί τα σχολεία να μην είναι του Υπουργού όμως ο λαός τού έδωσε με τη σοφή ψήφο του το δικαίωμα να διαχειρίζεται την τύχη τους.

Μεγάλη εφεύρεση η ψήφος. Τη δίνεις μία φορά στα τέσσερα χρόνια και έχεις το κεφάλι σου ήσυχο. Αυτοί που αναλαμβάνουν ξέρουν τη δουλειά τους. Είναι σπουδαγμένοι, έξυπνοι και όταν χρειάζεται παίρνουν δύσκολες αποφάσεις. Εγώ ούτε ποιο παντελόνι να φορέσω δεν μπορώ να διαλέξω κάθε πρωί. Λες και η

τρύπα στο πίσω μέρος του είναι ντροπή. Καθαρό να είναι και δεν πειράζει. Η καθαριότητα είναι μισή αρχοντιά λέει ο λαός μας ο φτωχός. Πώς αλλιώς θα καλύψει την άλλη μισή που του λείπει;

Ευχαριστώ τον Δήμαρχο που δεν έφερε αντίρρηση ούτε στο Ίδρυμα ούτε στον Υπουργό. Να μου κόβει ο Μεγαλοδύναμος χρόνια και να του δίνει μέρες.

Φαντάζεστε να ήταν κανένας από αυτούς τους μίζερους που δεν θέλουν την πρόοδο και την ανάπτυξη και να έλεγε όχι; Ούτε να το σκεφτώ δεν αντέχω. Έτσι κι αλλιώς τα λεφτά που διαθέτει ο Δήμος είναι λίγα για να συντηρηθούν όλα τα δημόσια σχολεία. Τουλάχιστον ένα – δύο από αυτά να συντηρούνται σωστά. Και το φυσικό αέριο, ούτε κι αυτό φτάνει. Μία ώρα για κάθε σχολείο. Ενώ τώρα, τουλάχιστον σε δύο σχολεία τα παιδάκια θα ζεσταίνονται όλες τις ώρες που θα βρίσκονται εκεί. Δεν είναι καλύτερο αυτό;

Δεν γίνεται όμως να ξεχάσω να ευχαριστήσω τον Πρωθυπουργό μας που είναι, εκτός από αποτελεσματικός και μέγιστος εμπνευστής.

Η ζωή μου και όλων των συμπολιτών μου, είναι έμπνευση δική του.

Μας μαθαίνει να ζούμε λιτά, να είμαστε ευτυχισμένοι με τα λίγα, να μην ζητάμε πράγματα που δεν μπορούμε να τα αποκτήσουμε.

Δεν γίνεται όλοι να απολαμβάνουμε τα ίδια αγαθά γιατί δεν έχουμε όλοι τις ίδιες ικανότητες.

Είμαι εγώ τον ίδιο ικανός με τον Νολέ Κσαμ; Μπορώ εγώ να χαιρετάω ναζιστικά με τέτοια χάρη και αποφασιστικότητα όπως εκείνος; Γι' αυτό εγώ δεν θα μπορούσα ποτέ να είμαι ο πλουσιότερος άνθρωπος του γαλαξία μας.

Κι άλλα πολλά παραδείγματα θα μπορούσα να πω.

Όμως δεν μπορώ να καταλάβω όλους εκείνους που όποια κακοτυχία να συμβεί στη χώρα μας τα βάζουν με τον Πρωθυπουργό μας. Ούτε δέκα μέρες διακοπές δεν τον αφήνουν τον άνθρωπο να κάνει.

Πλημμυρίζουν τα χωριά, φταίει ο πρωθυπουργός.

Καίγονται τα δάση, φταίει ο πρωθυπουργός.

Φυτρώνουν ανεμογεννήτριες, φταίει ο πρωθυπουργός.

Συγκρούονται τα τρένα και χάνονται ζωές, φταίει ο πρωθυπουργός.

Δεν πάει έτσι. Είναι άδικο.

Είναι ολοφάνερο. Μας έχουν καταραστεί οι εχθροί μας. Οι βάρβαροι, οι αλλόθρησκοι.

Ευχέλαια χρειαζόμαστε και λιτανείες και όλα θα πάνε δεξιά, ακόμα πιο δεξιά.

Και κυρίως ανθρώπους φρόνιμους σαν και μένα, όχι τίποτα αντιδραστικούς που μόνο όχι λένε και κάνουν φασαρίες.

Κι αυτός που είπε ότι ο κόσμος δεν πήγε μπροστά με τους φρόνιμους, δεν ξέρει τι του γίνεται...